

Selmezbányai Hetilap

VEGYES TARTALMÚ HETILAP.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 75./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is címzendő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési ára:

Egy évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 „
Negyedévre . . . . . 1 „

Egyes szám ára 10 kr.

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges Á. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

A Hidra feje.

Körülbelül 22 év előtt történt, hogy városunkban egy pánszláv irányt követő töredék tüntető életjelt akarva magáról adni, tót színi előadást (divedlót) rendezett a Sembery-féle teremben. Sokan fognak visszaemlékezni e kísérletre, mert az csakugyan kísérlet maradt, miután a nagy számban megjelent közönség mindjárt az előadás kezdetén hangos zajjal adott kifejezést annak, hogy tót nyelvű színelőadást hallgatni nem akar, beszéljenek az előadók magyarul s nem tótul . . . szóval a közönség oly erélyesen és zajosan fejezte ki nem tetszését, hogy végre is az előadást megtartani nem lehetett és a közönség hazafias dalok éneklése között széteszlott.

Azóta, tehát 22 év óta, városunkban a pánszlávizmus magáról életjelt adni nem merészelt.

Selmezbánya városa, ha egyébben nem is tudna felmutatni haladást, a gyors magyarosodás terén páratlanul áll az egész országban.

A ki ismerte e várost 1867-ben, tehát 30 évvel ezelőtt és ismeri most is, az esodálkozva tapasztalta, hogy egy város majdnem teljesen német és tót ajku lakossága miként lett három évtized alatt, ha még nem is egészen, de nagy mértékben magyarrá.

TÁRCZA.

Fővárosi tárczalevél.

(A Selmezbányai Hetilap eredeti tárczája.)

Budapesten a mi szeretett fővárosunkban, a melyet mi nagy előszeretettel szeretünk világvárosnak nevezni, egy külföldről, tán Párisból, ideszabadított szokás kezd dühöngeni: a zsúr. Ez az idegen szokás, mely egy cseppet sem hasonlatos az ősi magyar vendégszeretethez, már egészen meghonosodott nálunk, nemcsak a fővárosban, de egyebütt a vidéken is. Természetes, hisz mi rajongunk mindenért a mi külföldi, a mi idegen, s a mi leginkább kivetkőztet bennünket a mi régi jó szokásainkból.

Járványnak nevezhetném s joggal, a mely dühöng, hogy meddig, nem tudom s melyre még a tisztí főorvosi hivatal sem tud megfelelni.

Benne vagyunk a zsúrok szezonjában. Az nem is család, a mely hetenkint meg nem tartja zsúrait. Eddig ugyan elkerülte a tisztos polgár családokat s csak az „intelligencia“ körében volt közkedvelt, de ma már a hentesmesterné önagsága is kiadja a heti meghívóit, melyeket a házitanító ir rondirással egy kis sonka honoráriumért.

S mily neveltséges, mily komikus s mégis valójában mily korrumpáló egy-egy ilyen zsúr nap, a hol a legújabb premierekkel s a legdivatosabb francia írókkal telik meg a mossusz-szal szagosított nyárs-polgári levegő.

A gyermekek, a kik szintén jelen vannak a zsúrokon, hogy ők is haladjanak a korrall, a műveltséggel, mennyi rossz fogalmat, szokást szívznak be romlatlan lelkükbe, a miket kedves szüleiktől hallottak. S okos, érdekes, közhasznú dolgok helyett a jelen nem levő jóbarátok, jóismerősök családi bajainak meghánytor-gatásával nagyon sokszor előidézik a perpatvarokat, a miket azután a gyermekek terjesztenek, s a miknek

Társas körünk kizárólag a magyar nyelvet használják, iparosaink, elenyésző csekély kivétellel mind bírják a magyar nyelvet, sőt a munkások és cselédek közt sem ritka a magyar szó, a gyermekek meg éppen majdnem mind tudnak magyarul beszélni.

E szép eredményre tehát városunk méltán büszke lehet annyival is inkább, mert a magyar nemzet elleni törekvések itt kedvező talajra találni sohase tudtak. —

És ime most, midőn már-már teljes biztonságban éreztük magunkat s még csak sejteni se mertük volna, hogy a pánszláv irány itt életjelt adhatna valaha magáról vagy hogy annak itt követői akadassanak, most ütötte föl újból borzas fejét e Hidra!

Ág. ev. lyceumunk, városunk eme büszkesége, emez igaz hamisítatlan hazafiságot terjesztő és ez irányban működő, kitünő hírű tanintézetben jöttek rá, hogy egy néhány diák közt pánszláv szövetkezet létezik. E szövetkezet tagjainál állítólag meg is találták azon izgató iratokat, nyomtatványokat és ujságokat, melyeket persze valamely pánszláv központ küldhetett ide.

A zsenge lelkü, ugyszólván gyermek — tanulók maguktól bizonyára nem jöhettek arra, hogy egy ily irányu szövetkezetet vagy kört létesítsenek és hogy a nekik küldött izgató

finaléja nagyon gyakran végződik a törvényszéki palotában.

Pedig, hiába, majmolni kell az intelligenciát!

A nálunk tartott zsúrok nem valódiak, nem felelnek meg annak a feladatnak, a miért a külföld ezt a szokást meghonosította s melynek czélja első sorban a társas érintkezés, a gondolatok kölcsönös kicserélése, közös dolgok megbeszélése s a zsúrozók erkölcsi intelligenciájának nemesítése volna, tulajdonképen nem egyéb rágalom iskolájánál, az anyagi tehetség fitoktatásánál, mely míg egyrészt a lelket öli meg, másrészt az anyagi tönk szélére juttatja versengésével a botort.

Tudom hogy midőn ezeket a kényes ügyeket feszegetem, tulajdonképen darázs fészekbe nyultam bele, mert sokan találva érzik magukat kik zsúrokat tartanak s gúnykaczajjal dobják félre a lapot; de abban a kaczajban ott lappang a beismerés, a bűnösség tompa lehelete.

Sajátságos, ugyancsak neki mentem a zsúrnak, pedig dicserni kellett volna, mert vajon mit is csinálnók mi, ha a lipótvárosi zsúrokat megszüntetnék, honnan pattannának ki azok a pikáns vagy kevésbé pikáns, de mindenesetre érdekesítő kuliszatitkok, s mit lehetne feldolgozni érdekes kaczagató botránnyá, melynek ára egy esti ujsággal együtt, se több se kevesebb csak — egy krajczár, ha ezeket a kipattant titkokat nem?

Kedves zsúr fix — jöjjön el a te országod! Visszaszívok mindent.

*

És Carnevál király megjelent. Megjelent királyi pompájával, fényes kíséretével. Hah! mily csattanó taps, zajos kaczagás hangzik mindenfelé, természetes, mikor megjelent a várva várt ideál, a Bakfisch leányok álma, szép élvágyó asszonyok öröme s mamák reménysege csak benned összpontosul szerencsés kópé, dicső Carnevál.

A ministeri tanácsosné ő méltósága már régen

hazaellenes iratokat olvasva egymást tüzeljék és talán ügyüknek még hiveket is szerezzenek. Itt kell, hogy egy külkéz, kell, hogy egy érettebb ember vagy talán több is, mint bűnszerző szerepeljen.

A lyceumi jeles tanári kar, amidőn a do-logról, még pedig egyik szomszéd városból értesítve lett, nyomban a legerélyesebb vizsgálathoz fogott. Ennek eredményét még nem tudjuk, de azt óhajtanók, hogy a vizsgálat ne csak azt derítse ki, hogy kik voltak a félrevezetett tanulók közül e szövetkezet tagjai, de főképpen azt, hogy honnan kapták az impulzust arra, hogy kört a létesítsék, honnan lettek dirigálva és honnan kapták az izgató nyomtatványokat és ujságokat.

Ezt kell kitudni és ha másként nem, a politikai hatóságok közreműködésének igénybe vétele mellett.

Minden jel arra mutat, hogy e mételet a környékből, különösen Bakabányáról és Turócz-Szent-Mártonból hurezolják be. Kevés felvidéki város vagy község van ugyanis, mely a pánszlávizmussal mérgével anynyira inficizálva volna, mint Bakabánya. Nincs is város vagy falu, melyben a pánszláv agitáció oly vakmerően, oly nyiltan és mondhatnók frivólan merészeli orgiáit tartani. Hogy ez egyáltalán megtörténhetik, annak főokát abban találhatjuk, hogy kivéve az állami iskoláknál

kiszemelte azt a szerencsés ficzkót, a ki hivatva lesz a méltóságos úr váltoját zsrálni egy kis „alkotmányos“ költségre. (Eddig a nőknek hál' Istennek még csak erre kell az alkotmányos költség.) Hiába, mikor az embernek négy eladó lá ya van — kardoskodik a gondos mama, kell reszkérozni, ha csak azt nem akarjuk, hogy egy harmadosztályú számtiszt felesége legyen a Melanie vagy. . .

De viszont a ministeri fogalmazók és címzetes titkárok körében is megindult a titkos machináció: a báli költségek mikénti fedezése. Mert ki tudja? Négy leánya van a méltóságos tanácsos urnak monologizálnak ők — csunyak ugyan, de mit tesz az, a fő a protekció . . . s végre is egy két fordulóért, a mit a sima parketten lejtenek egyik vagy másik leányával nem volna utolsó dolog, ha a X rangosztályból a IX rangosztályba soroztatnám 300 frt. fizetés emeléssel, mert az ilyen szívességet megszokták hálálni, különben is oly nehéz az élet. . .

Mindenütt fény, pompa, ragyogás, ékszerek csillogása látszik, vidám kaczaj, édes csók s pezsgő dugók durranása hallszik — csak a háttér sötét, szomorú.

Néhány ezer ember néz kétségbeesetten az ég felé, nap-nap után szaporodik az öngyilkosok száma, ezer torok kiabál kenyérért s mindegyik mögött ott leskelődik a halál, mert a szegények meg vannak fosztva a téli kenyértől — nem esik a hó.

Pedig vigadni kéne, hisz itt van Carnevál!

Poliány Zoltán.

Selmezbánya történetéből.

(Történelmi vázlat egy német nyelvű, múlt századbeli kézirat felhasználásával.)

XXXI.

Bár Selmezbánya története majdnem kizárólag szoros kapcsolatban van magával az itteni bányászat történetével s így nagyobbára az eddig elmondottak képezik Selmezbánya történetét, vannak

alkalmazott tanítókat és talán 5—6 polgárcsaládot, és a községi előljárót, megbízható magyar elem ott nincsen. És e kevés számú magyarság is a nagy többséggel szemben nem mer oly eréllyel fellépni, mint azt tenni szeretné. Bakabánya ugyanis a főbb közlekedési vonaltól félreeső, a megye határszélén fekvő nagy község. A míg rendezett tanácsú város volt, legalább a tanács tagjai voltak nagyjából hazafias érzelműek és megtudták akadályozni a pánszláv tulkapásokat. A bajon tehát úgy lehetne segíteni, ha Bakabányán valami állami hivatal szerveztetnék, vagy valamelyik szolgabírói hivatal székhelye oda tétetnék át és ez által a magyar elem nyomtatékkal bíró támaszt nyerne, míg a pánszláv agitáció is ellenőrizhető volna. —

Egyáltalában megdöbbenően észlelhetni, hogy felvidékünkön 25 év óta nem merészeltek a pánszlávok oly élénk agitációt kifejteni, mint azt most teszik. A F. M. K. E. — habár üdvös működését mindenkinek el kell ismernie, — egymaga nem képes ez újból megindult áramlatot feltartóztatni.

Egy Grünwald Bélára volna szükségünk, ki a mérvadó köröket feltudná rázni letárgyjukból. De ő szegény idegen földön vetett véget csalódással telt életének és a nagy magyar hazafi teteme, mint valami hontalané volt a párizsi Morgue-ben kitéve.

Oly tüzes toll sem ártana, mint a szenvedélyes magyar Ardényi Dezsőé, a „Pozsonyvidéki lapok“ alapítójáé és sok éven át szerkesztője volt; ő volt az is, ki a F. M. K. E. létesítésének eszméjét lapjában először vetette föl. De ő szegény — miután előbb fiatal szép neje, ki nem bírta el az élet keserűségeit, élte tavaszán golyóval vetett véget életének — az örültek házában lelte szájalmas, szomorú halálát.

De legfőbb szükség volna, hogy végre valahára a kormány érvényesítse hatalmát.

Melyik állam nézné az ily vakmerő izgatásokat türelemmel végig és nem használná hatalmi eszközeit?

A magyar kormánynak bizonyára annyi módok és eszközök állanak rendelkezésére ezen üzelmek fékentartására, mint semmi más tényezőnek.

mégis egyes esetek, melyek az említett kereten kívül lévén bár, mégis némi érdekel birhatnak, ha néha nagyon jelentéktelenek is. Ez okból visszatérünk megint a 16 század közepe tájára, azon időre, midőn Szapolyai (Zápolya) János csillaga már letűnőben volt s a török kard fenyegetőleg villogott az ország felé.

Daczára az épen nem nyugalmas állapotoknak, Selmece város tanácsa mégis ráért a fényezésre is gondolni, s a város jelvényeit, az ezüsből készült csákányt és kalapácsot megaranyoztatta. E megaranyozás költsége 7 frt 27 denárra rúgott.

E jelvények néhány font súlyúak. Ezek helyre állítása, illetve megaranyozása 1538-ban történt Markusch Valentin bírósága alatt. A csákányon e szavak vannak bevésve: Gott mit uns. Trau schau vem. DI.HM.NR. Michael Lebest. A kalapácsos pedig: Verbum Domini manet in Aeternum. Wer auf Gott vertrauet, der hat wohl gebauet. Gut macht Muth, Muth bringt Armuth. Wo der Pfenig wendit, daselbst auch die Lebe Endt. 1538.

Akkor tájt a czéhekben, kevés kivétellel, majdnem mind németek voltak, s a kisebb számban levő más nemzetiségűekkel nem igen tudtak békében maradni. A legnyugtalanabbak, úgy látszik, a tisztos varga czéheliek voltak, s ezeknek további torzsalkodásuk megszüntetése végett 1551. szeptember 12-én szabadalom adatott, hogy czéhükbe tótot be ne fogadjanak.

E szabadalommal a derék varga czéh élt is, s be nem fogadta a tótot; de viszont nem is kebelezte ki azt, ki már benne volt; így megmaradt a czéhben Slatky, s 1574-ben kivételt tettek valami Greguschovitssal is.

1564-ben a havas boldogasszonyról nevezett templomnál egy építendő magas kőtoronyhoz tettek le alapkövet, az építés azonban elmaradt.

Fel kell tételeznünk, hogy Selmecebánya lakossága eddig a legjobb egészségnek örvendett mindig. Legalább nem igen találjuk nyomát annak, hogy itt egy orvos állandóan letelepedett volna. Vagy e kitűnő egészségi viszonyok változtak meg, vagy előbbrelátób-

Ha valaha szüksége volt az országnak és így nekünk a hegyek közé zárt selmecezieknek is, kik köröskörül garnírozva vagyunk gyanus elemekkel egy erélyesen kifejtendő pánszláv-ellenes agitációra, akkor arra most van szükség.

Cselekedni kell, tehát még pedig mielőbb, haladéktalanul és ha kell kiméretlenül, hogy a Hidra újból felemelkedő feje ideje korán ismét leszoritassék.

A szegény ügy.

Mult számunkban röviden említettük, hogy városunkban rengeteg sok a koldus, sok az alamizsnára szorult ügye — fogyott szegény, pedig a szegényalap évenként 2500 frtot oszt ki a szegények között. Ehez járulnak azon adományok, melyeket a városunkban lévő jótékony egyletek osztanak ki és a nagy közönségnek, nagyon is számba vehető, hetenkénti adakozásai a házba járó koldusok részére

Ugyancsak ott megenlítettük, hogy e kérdéssel kimerítőbben fogunk foglalkozni és egy jeles emberbarátunktól származó indítványt teszünk.

Mindjárt azzal is kezdjük, hogy miből áll ezen indítvány. Ez nem áll egyébből, mint abból, hogy a város létesítsen egy népkonyhával egybekötött szegényházat, mely célra az óvárt lehetne nem valami óriási költségekkel felhasználni. A költségek fedezhetőek volnának azon tőkéből, mellyel a szegény-alap rendelkezik. A fentartási költségekhez hozzá vehetőek volnának a szegény-alap javára évenként megítélt bírságpénzek, melyek igen szép összeget tesznek ki. Ezenkívül felhívandók volnának az összes városi humánus egyletek, hogy jövedelmeik bizonyos hányadával a szegényház fentartási költségeihez hozzájáruljanak; ezenfelül pedig a nagy közönség a valóban terhessé vált hetenkénti koldus adakozásokat bizonyos havi összeggel szívesen váltaná meg és az ily úton befolyt jövedelem szintén a szegényház fentartására volna fordítandó. Az indítványozó még azt is felhozza, hogy Bélabánya egy 12000 frtos szegény alapítvánnyal bir, mely azonban kizárólag a róm. kath. vallású elszegényedett bélabányaiak részére alapított. Így Hodrusbányának is meg van a Teszák-féle alapja, mely 8000 frtnyi tőkét tesz ki és melynek kamatai évenként, felekezeti különbség nélkül, lesznek a hodrusi szegények között kiosztva.

Együtt véve tehát mind e tényezőket látszólag jogosan kérdezheti az indítványt tevő, hogy nem lehetne-e könnyen egy szegényházat, melyben a munkaképtelen szegények ellátást kaphatnának, a selmecezi óváron létesíteni és ezáltal elérni azt, hogy

bak lettek a selmeceziek, elég az hozzá hogy 1565-ben jónak látták egy doctor Medicinét ide hívni, hogy itt letelepedjék. Ez meg is jött Kassáról, neve: Curtius Kristóf. A város szabad lakást adott neki és évenként 100 forint fizetést azon reménnyel, hogy majd talán a kincstár is ad neki vagy 50 forint tiszteletdíjat. Megadta-e azt a kincstár vagy sem, annak nyomát nem tudtuk találni.

1567-ben a tanács és a község vénei elhatározták, hogy senki se részesülhessen bormérési jog kedvezményében ki bányát nem művel s hetenként legalább 2 forintnyi bért ki nem fizet.

1569-ben az új-vár tornyába harangot alkalmaztak, s a toronyörnek köteletségévé tétetett, hogy a városi óra szerint éjjel és nappal verje ki e harangon az órákat. Ez igen alkalmas beosztás volt arra nézve, hogy a toronyör éberségéről meggyőződjenek. Egyszermind köteletsége volt a toronyörnek, tűz esetén a harangot kongatni. Az új-vári toronyör e két köteletsége még mai napig is fenáll.

Ugyanez évben mérőbiztosi (Schrötter) állás szerveztetett, s elhatároztatott, hogy említett mérőbiztos tudta nélkül sem saját termésű, sem vásárolt bor nem raktározható; továbbá, hogy a bevitt bor mennyisége pontosan bejelentessék s a mérőbiztos által hitelesítették, végül, hogy ha a bor meszelye (Seidl) 2 denáron adatik el, 4 denár, ha 3 denáron, 5 denár bormérési illeték fizetessék.

Igen üdvös intézkedés lett 1570-ben hozva, melynek föllevenítése bizony manapság sem ártana, s mely intézkedés bizonyítja, hogy a város atyái akkori időben komolyan vették hivatásukat s a város javát és érdekét szívükön viselik. Ez üdvös határozat, tudniillik, 2 frtnyi bírságot szab azon tanácsbeli tagra, ki a gyűlésre a meghatározott órában meg nem jelenik. Valának pedig ezen meghatározott órában meg nem reggeli 6, télen reggeli 7 óra. Egyes felek magánügyei csak pénteken tárgyaltattak, mint a mely nap e célnak lett szánuva.

egyrészt megszűnne a város területén a koldulás, másrészt a valóban kereset- és munkaképtelen szegények emberségesebb ellátásba részesítettének.

Hát ugy első pillanatra ezen indítvány valóban könnyen kivihetőnek látszik, de csakis látszik; mert a körülmények alaposabb ismerete és az egyes tényezők és irányok szétágazása a szegényház tervének ily módon való létesítését nagyon is komplikálttá, ugyszólván lehetetlenné teszi.

Ezt mi is belátjuk, de sehogy sem tudunk megbarátkozni azzal a gondolattal, hogy egy szegényházat ne lehetne nálunk felállítani. Hiszen a városi kórház is voltaképen nem kórházi célra, hanem elszegényedett városi polgárok befogadására és ellátására, tehát szegényházi célra alapított. Legilletékesebb, e thémára vonatkozó viszonyokat legjobban ismerő személyiséghez, Szihtyai József polgármesterünkhöz fordultunk tehát egyenesen ez ügyben, ki a legnagyobb készséggel, rövid kivonatban közölt következő érdekes kinyilvánítást tette:

Már régebb idő óta foglalkozom e két kérdéssel is: miként lehetne városunkban közkórházat és egy szegényházat létesíteni. A közkórházra nézve már legközelebbi alkalmam nyílik a városi közönségét kellőleg tájékozni, a mikor a szegényház ügyét is szóba fogom hozni.

En ugyanis a két intézményt — kórház és szegényház — egymással szoros kapcsolatban látom és már most jelezhetem, hogy állás pontom, szerzett tanulmányaim és információim alapján jelenleg az, hogy városunkra nézve nem csak, hogy nem szükséges, de nem is volna hasznos egy közkórház létesítése. Mert nézzük, Besztercebányán, Ipolyságon, Léván és Ar. Maróthon van közkórház és ugy a mienk — ha létesíthető volna is — oly kis körre szorítkoznék, hogy az, a beruházandó tőkével és költségekkel, valamint működésének céljával arányban sehogy sem állana. — Tervem tehát az: csináljunk mi a városi kórházból egy szegényházat, mint a milyenek az eredetileg rendelve volt és hassunk oda, hogy a városi betegek és a törvény által szabályozott esetekben az idegen betegek is, a kincstári kórház vegye fel és azok ott ápoltsanak természetesen a város által s illetve az illető illetőségi község által fizetendő s előre megállapítandó napi ápolási díj mellett.

Az ily módon felszabadult városi kórházat azután, még pedig összekötésben a létesítendő árva és szeretet-házzal együtt, átalakíthatnók akkor könnyen dologházzal és népkonyhával egybekötött szegényházzá.

Tehát csak az a kérdés, hajlandó volna-e e terv keresztül vitelére a bányakincstár belemenni. Megjegyzem, hogy a kórházi ápolási díjak a kincstári kórháznak ép ugy fizetettének, mint azokat betegeinkért most is tartozunk az idegen kórházaknak megfizetni.

Az 1572 év sulyos csapással látogatta meg Selmecebányát — kitört a pestis. Ez iszonyú ragály kiméretlenül szedte áldozatait. Még a tanácsulések is szüneteltek szeptember 5-étől november 28-áig. Ez idő alatt Selmecezen nem kevesebb mint 1000, Hodrusbányán 600-nál több embert ölt meg a pestis. De hát semmi sem tart örökké, még a rossz sem. A ragály elmúltával az élet követeléselei előtérbe léptek megint. 1573-ban a Miksa király által létesített bányarend lépett életbe, tehát kevéssel a Brenner-szövetkezet megalakulása után. 1574-ben találjuk, hogy ugy nevezzük, csiráját a később virágzásnak indult lövészetnek. Ez évben ugyanis a selmecezi lövészek dal- és sípszóval a városi lövész helyiségre vonultak, s ott a lövészetet gyakorolván, mulatoztak.

1595 december 1-én a zólyomi koronauradalom „30/mfl. inscripsio“-ért átadatott Pálffy Miklós ezredesnek, azon kikötéssel, hogy az erdőség használata szabad ugyan, de a bányaművek azt mindenkoron igénybe vehessék, miért következők kamatokat fizessenek évenként, és pedig: Kőrmöczbánya 195, Selmece 203, Besztercebánya 203, Bakabánya 75, Bélabánya 37, Ujbánya 57, Veterosolium 83, Korpona 85 forintot. Hogy 1599-ben a Báthori Zsigmond-, 1603-ban a Báthori István féle hadak épen nem okozták Selmecebánya virágzását, azt elhíhetjük; de oly szorult körülmények egyhamar nem voltak, mint midőn 1605-ben Boesky István zárta körül a várost s ezen se ki, se be nem lehetett jönni. Nemsokára Bethlen Gábor fejedelem, kit kéziratunk következetesen Bethlehemnek nevez, foglalta el a bányavárosokat és így Selmecezt is. A háborus viszályokat 1639 szeptember 24-én földrengés követte, mely az épületekben sok kárt okozott.

Alig heverte ki a város ez elemi csapást, ismét a háboru démona suhogtatta fölötte lángoló pallosát, 1644-ben Rákóczy György foglalván el a várost.

(Folytatása következik.)

A terv keresztülvitelének részleteibe még nem bocsájtkozhatom, hanem mint mondtam, már rövid idő múlva tájékoztatni fogom kimerítőbben a városi közönséget ez ügyben. —

Eddig polgármesterünk nyilatkozata.

Részünkről szintén abban a véleményben vagyunk, hogy e kérdést ilyen formában könnyebben s talán hamarabb is lehetne megoldani, mint a kezdetben tett indítvány szerint.

Minden esetre jó volna, ha a szegény és dologház kapcsolatba hozhatnák az árva szeretetházzal s ha abban egy népkonyha is létesítenék.

Különböztetünk kíváncsiak vagyunk, mit szól polgármesterünk életre való tervéhez — a kincstár.

Különfelek.

— **Személyi hírek.** L. h. Antal selmeczbányai kir. járásbíró néhány napi szabadságra ment, de mint értesülünk már holnap ismét elfoglalja hivatalát. — Ertl Gyula az itteni kir. járásbíróhoz kinevezett albiró, hivataloskodását mult csütörtökön megkezdte.

— **Névmagyarosítás.** Szloboda János, kincstári bányapénztári ellenőr hét gyermekével együtt családi vezeték nevét Szepesi-re változtatta. Éljen!

— **Közigazgatási és törv. hat. bizottsági gyűlés.** Horváth Béla főispán a február havi közigazgatási bizottsági gyűlés határidejéül jövő hó 6-át, a törv. hat. bizottságnak február havi rendes közgyűlés határidejéül pedig jövő hó 9-ik napját tűzte ki. Mindkét gyűlésen alkalmasint főispánunk fog elnökölni. A közgyűlés érdekesebb tárgyai közül kiemeljük: a polgármester havi jelentését, melyben előterjesztést tesz a kaszárnya, egy esendőrségi szárny vagy szakasz parancsnokságának ide helyezése, a „Hollókő“ melletti meredek és veszélyes utrész átépítése stb. ügyében. Egyben értesíti a közgyűlést, hogy a tanfelügyelőnél kieszközölte, hogy a nem a belvárosban, hanem a külutczákban vagy szomszédos községekben lakó és a helybeli cipőgyárba szegődött iparos tanoncok az iparos tanonciskola látogatása alul fel lettek mentve.

— Tárgyalás alá kerül a városi légszuszgyár üzleti szabályzata, valamint az állategészségügy mult évi állapotára vonatkozó előterjesztés. — Több gazdasági kérdés is napi renden lesz. A program egyik kimagasló pontja a belügyminiszternek leirata, mellyel tudtul adja a város közönségének, hogy a millenáris ünnepélyek befejezte alkalmából Ő Felségéhez intézett feliratát a városnak, hálás köszönettel fogadta szeretett királyunk.

— **A selmeczi gyógy. és term. tud. egyesület** f. évi január-hó 30-án d. u. 5 órakor a Belházy-féle ház tantermében közgyűlést tart. Tárgy: 1. Elnöki megnyitó. 2. Schelle Róbert akad. tanár előadása a calcium- és siliciumcarbídrol. 3. Titkári jelentés. 4. Pénztári jelentés. 5. Esetleges indítványok.

— **A bányagazgatói állás betöltése.** Mint megbízható forrásból értesülünk, a selmeczi bányagazgatói állásra legkésőbb két hét múlva megtörténik a kinevezés. A ministeriumnak e nagy fontosságú állás betöltésére vonatkozó ajánlata Ő Felségéhez már felterjesztett egy, hogy a királyi kinevezés most már minden nap várható.

— **Az első tisztán izraelita házasságkötés** mult kedden volt a belvárosi anyakönyvi hivatalnál. Ekkor kelt egybe ugyanis Rainer Ármán losonezi iparos, Grünfeld Ceciliával, Grünfeld selmeczi kereskedő leányával. A polgári házasság után a fiatal pár az izraelita imaházban lett egyháziilag is egybeadva.

— **Pánszláv szövetség a selmeczi lyceumon.** Egy ép oly megdöbbentő, mint hihetetlen hír futotta be a mult napokban városunkat. Hogy t. i. az ág. ev. lyceumi deákok között egy pánszláv szövetséget vagy kört fedeztek volna fel. A hír nem volt alap-talan és utánjárásunknak sikerült annyit megtudni, hogy a lyceumi tanári kar ez ügyben erélyes vizsgálatot folytat, melynek folyamatáiban azonban ép a sikeres eredmény érdekében egyelőre titokban tartja. A nagyobb dimenziókat öltött vizsgálat még egyre tart és az odiosus ügy mibenléte, valamint a vizsgálat eredményéről annak idején be fogunk számolni. Annyit azonban már most mondhatunk, hogy a tanintézetből több tanulót ki fognak zárni és hogy e kör keletkezésének számai Bakabánya és Turóc-Szent-Mártonba vezetnek. A „Budapesti Hírlap“ is hoz e tárgyban tudósítást, mely azonban nem felel meg mindenben a valóságnak; az csak a vizsgálat, befejezése után lesz megállapítható. Arról meg, hogy 46 (!) deák volna kompromittálva, szó sem lehet. Ily arányokat a mozgalom még nem öltött, habár lehet, hogy azt, ha a tanári kar ideje korán teljes eréllyel közbe nem vág azt elérte volna. — Elég sajnos állapot!! — Lapunk zártakor kapjuk legilletékesebb helyről az értesítést, hogy a vizsgálat be lett fejezve és a lyceum itélőszék ma dönt az ügyben.

— **Hová épül az új akadémiái palota.** A Kőrös féle ház teikén és a szomszédban fekvő kincstári kertben e napokban méregetéseket eszközöltek, mely kö-

rülményből azt lehet következtetni, hogy az új akadémiái palotát oda akarják építeni. Vannak azonban többen — sőt az akadémiái tanári karban is — kik e helyet nem találják alkalmasnak a palota építésére, mert nagyon mélyen fekszik különösen az erdészeti palotához arányosítva és a hely, a terület sem lesz elegendő egy ily nagy palota felépítésére. Sokkal alkalmasabbnak tartálnák a felső botanikus kert tözsomszedságában fekvő Hornyacsék-féle ház és kert telkét, melyhez hozzá lehetne venni a Zlinszky-féle telekből egy részt és az amugy is ott a közlekedésre egészen felesleges kis utcaközt. Az ekként tehát megnagyobbított botanikus kertben kellene az új akadémiái palotát felépíteni, a mely esetben kevesebb építkezési akadály is volna leküzd-hető és szépsézetli szempontból is többet mutatna, mint lent a mélységben, az egy arányu szép két palota, melyek egymástól a mostani szép botanikus kert által volnának elválasztva. Azt is felhozzák, hogy ha az ajánlott telekre építenék az új palota, az esetben — a mostani szűk lakásviszonyok mellett ez is mond valamit — 8 lakás maradna meg a lakosság rendelkezésére. — Hát a város közvéleménye mindehhez csak azt mondja: ne sokat okoskodjunk, hanem csak épít-sék már fel egyszer mi hamarabb az új akadémiái palotát, igaz ugyan, hogy nagyon ajánlatos a helyet jól megválasztani és a fentebb tett ajánlatot meggon-dolni, esetleg figyelembe venni.

— **A mentési tanfolyamot,** melyről mult szá-munkban egy cikkben emlékeztünk meg, dr. Tóth Imre, kincstári főorvos mult csütörtökön megkezdte és tegnap be is fejezte. Az érdekes tanfolyamon, mint hallgatók részt vettek az összes rendőrtisztviselők és rendőrök, még a külutczaiak is. Ez alkalomból Krausz Kálmán főkapitány előterjesztést tett a város tanácsá-hoz, hogy a belváros részére 5 db., Belabányára és minden külutcza részére pedig egy-egy darab kötőszerekkel ellátott mentőtáskát szerezzen be. A belvárosban ugyanis négy mentőtáska a négy őrszemnek adatik ki, egy pedig tartalékképp az ügyletes tisztviselőnél marad a rendőrkapitányi hivatalban. — Ime, mily gyorsan lehet valamit keresztülvinni, ha az nem lesz a bizott-sági és tömördek értekezleti tárgyalások hosszú levére eresztve.

— **Hazafias adomány.** A selmeczbányai vegyes iparos egylet nevében, annak elnöke Lestyánszky József úr, a felállítandó honvédszobor javára 10 frtot küldött e lapok szerkesztőségéhez. Mi e szép hazafias adományt rendeltetési helyére közvetítettük és köszönetet mon-dunk úgy a derék egyletnek, mint annak elnökének e hazafias cselekedetért.

— **Az Erzsébet-kápolnai toronyóróról** írt közle-ményünkre illetékes helyről azt az értesítést kapjuk, hogy ez óra jelentéktelenül megrongálódott ugyan, de rövid időre rá ismét helyre állították. A felszólalásra a haran-gozó, egyuttal óra gondozó, szolgáltatott okot, mert a bajt nyomban fel nem ismerve ideje korán jelen-tést nem tett.

— **Rendőri hírek.** Brutális szülők. S. F. kincstári ácsmunkás csak nemrégiben nősült meg másodszer. Tizenegy éves fiával sem ő, sem a fiu mostoha anyja nem a legjobban bánt el. A mult héten azután valami csekély vétség miatt annyira rá-támadtak a fiura, hogy ez rémülten menekült a házból. Mult hétfőn találták meg a félig megfagyott fiut a városi lövölde fedett kuglizójában, hol négy napot és éjjelt töltött, étlen- szomjan a nagy hidegnek kitéve. A szerencsétlen gyermeket orvosi gyógykezelés alá vették. — Tűz. A Kálch (Kőrös)-féle házban mult szombaton délelőtt zsirolvasztás közben kis kony-hatüz támadt, melyet — mire a fellármázott városi tűzoltók oda jöttek — a házbeli eloltottak. — **Betöréses lopás.** Mult vasárnapról-hétfőre menő éjjelen a Felső-Rovná Eichel József mészárszékebe eddig ismeretlen tettesek betörték és onnét 80 krnyi készpénzt és egy fél marha húsát ellopták. A rendőri nyomozást Usoni Kuti István alkapitány vezeti.

— **Betöréses lopás.** Geiszt Jakab kötszövetgyári igazgató mult pénteken reggel a gyár helyiségében lévő pénztárt feltörve találta. A betörést elkövető tettes 850 frtnyi készpénzt loptott el. A gyaru Korenek nevű volt gyári munkavezetőre esett, kit a rendőrség letartóztatott és az még jelenleg is a helybeli kir. já-rásbírósnál vizsgálati fogságban tartatik. A letar-tóztatott a tett elkövetését határozottan tagadja és így a nyomozás és vizsgálat más irányban is megindítat-tott, melyről azonban most még nem szólhatunk, de az eredményről annak idején be fogunk számolni.

— **Baleset történt a Léva-bakabányai ország-úton Felső-Bakán.** Mojzsis András bakabányai szatócs Lévára ment bevásárlásokat eszközölni; hazafelé jövet megakadt szekerével felfordult s annyira megsérült, hogy életének fenntartásához kevés a remény. A sze-rencsétlenség ugyanazon helyen történt, a hol két év előtt, míg a víz el nem sodorta, egy hid állott s nem tudni, hogy kinek mulasztása folytán, még a mai napig sem építettett az ujra fel. Ugyanilyen állapotban

van az Alsó-bakai hid is s nem csoda ha ilyen körülmények között az erre utazók élete veszélyben forog. Pedig minden polgár, kivétel nélkül, köteles utadóját befizetni s mégis az ilyen veszélyes közlekedési hiányokat az intőző körök ki nem pótolatják. Ilyen körülmények között a bakabányaiak sem Alsó-Baka sem Bagonyával nem közlekedhetnek, mert mindkét helység felé vezető ut életveszélyes, pláne utóbbinál ha a Sikinceze vize, melyen az ut átvezet, megvan áradva. Pedig Bakabánya szivesen hozzá járulna ezen szükséges ut s illetve hid építéséhez és okvetlen szükséges is, hogy ezen mizerábilis állapoton már egyszer segítve legyen!

— **Az aninai lázadás** szomorú eseménye, a resiczai nagy szerencsétlenség után lesújtó halást gyakorol bizonyára minden jó érzelmű emberre. De annál lesújtóbb ez, mert pusztán jogi szempontból az aninai munkások igényeinek igazat kell adni s kárhozlatni csak azt lehet, hogy joguk védelmében sehogy és semmi körülmények között sem lett volna szabad erőszakoskodáshoz nyúlni. Ők ugyanis szerződési viszonyban állottak a társulattal. Ha ez nekik, munkába léptükkor oly nyugdíjigényeket biztosított, melyek a régiebb alap-szabályokban bennfoglaltattak, akkor a szolgálatban lévőkkel szemben azokat mindvégig betartani a tár-sulatnak mint munkaadónak feltétlen kötelességében állott volna. A nyugdíjszabályzat megváltoztatása csakis azokra vonatkozhatott és birt volna érvénnyel, kik ez újabb szabályzat behozatala után léptek mint munkások a társulat szolgálatába. — Szeretnők látni, mit monda-nának ahhoz, ha a munkaadó kénye-kedve szerint bármikor megváltoztatná és mindig kisebb körre szo-rítaná munkásainak szerződésileg megállapított igé-nyeit?! — Vagy az aninai munkások viszonya a tár-sulathoz nem tekinthető szolgálati szerződésnek? — Véleményünk szerint helytelenül járt el azon hatóság, mely a már évek óta — talán 20—27 év óta — szol-gálatban álló munkásokra nézve is a megváltoztatott és pedig a munkások hátrányára megváltoztatott nyug-bér szabályzatot helyben hagyta, mert ezt csakis és kizárólag az új szabályzat behozatala után mun-kába lépőkre birhatott volna jogilag érvénnyel. — E szomorú esetből is láthatjuk, hogy minden ember jogát, kivétel nélkül, respektálni kell és ha károsodik is egy vállalat — az ő baja, miért nem gondolta meg alaposabban a viszonyokat akkor, a midőn szolgálati szabályzatait megalkotta. Azon hatóság pedig, mely ez új szabályzatot ily alakban, visszaható erővel sanctio-nálta, jogi szempontból nem helyesen járt el. Ennyiből áll a mi szavunk e valóban lesújtó eseményhez.

— **Befujta az utat a hó.** A vörösküttől Hod-rus felé vezető utvonal egészen a Tepli-potokig ugy be volt és van hóval fujva, hogy a mult szombaton este hazafelé szánkázó Seifert teremőtárnai felőr, szánjával az utról letért és az ut alatt fekvő városi rétre tévedt, hol a nagy hőtömegben megakadt. Szerencséjére ép ez időtájban ment hazafelé Szohurek hodrusi rendőr, ki Seiferték segítségére sietett, a szánt valahogy nagy nehezen ismét az országutra fel tudták a lovalakkal tatni s azután vigyázva, valahogy haza értek. A főbaj az, hogy ez az utvonal a vörösküttől jobbra nincs ellátva kerékvetőkkel, melyekre ott okvetlen szükség volna és ha ilyenek, még inkább ha oszlopok, oda felállítatnak, akkor az utról letévedni lehetetlen-ség. Nagyobb balesetek kikerülése végett tehát állit-tassanak oda, még pedig haladéktalanul kerékvetők vagy oszlopok a kellő sűrűségben.

— **Kanyaró-difteritisz.** Selmecei belvárosban a kanyaró járvány jóval alább hagyott úgy hogy az iskolákat ismét megnyitották. Annál inkább terjed azonban e betegség most Belabányán, hol az iskolákat alkalmasint be fogják zárni. — De mind ennél szo-morubb az, hogy a difteritisz, a szegény ártatlan gyermekek rémes fojtogatója lépett fel a belvárosban. Ifj. Huberth Andor derék városi mérnökünk kis lány-kája kapta meg először e bajt. Alighanem ismét csak áll az, hogy a szomszéd községekből hurczolják be e ragályt. Az óvintézkedések megtétettek.

— **„A bányakapitányság székhelyéről“** czim alatt közölt cikkünkre vonatkozólag besztercebá-nyai t. laptársunk a „Besztercebánya és Vidéke“ ezt írja: „Mit irigyelnek a selmeczbányaiak? Többek között a besztercebányai bányakapitányság áthelyezésére indítottak mozgalmat. Semmi okunk az ő szempontukból mindenesetre méltánylandó törekvést kicsinyelni, ahhoz azonban, hogy mennyire jutnak ez ügyben s egyáltalán van-e komoly ok arra, hogy váro-sunkból, hol a bányatörvényesítés is székél, a bányá-kapitányság áthelyeztessék — alkalomadtán még hozzá-szólunk.“ — Erre azt jegyezzük meg, hogy mi selmecz-bányaiak nem vagyunk irigykedők s nem az irigység volt motora azon mozgalomnak, hogy a bányakapitánysági hivatal ide helyeztessék, hanem a cikkünkben elég világosan kifejtett természetes indokok. Hogy mennyire jutunk ez ügyben? Az a mi dolgunk és mi ránk nézve a legjobbat reméljük. Különböztetünk t. laptársunknak kilátásba helyezett hozzászólását az ügghöz nem kis érdeklődéssel várjuk.

Önképző kör van alakulóban, melyet melegen üdvözlünk. A helybeli cipőgyár munkásai ugyanis egy önképző kör megalakítása céljából jövő vasárnap délután a városi vigadóban alakuló gyűlést tartanak. A kör egyedüli célja az önképzés lenne és ki volna zárva minden politizálás vagy felekezeti külömbözködés. Ezen felül hivatása volna tagjai körében a magyar hazafias érzelmeket táplálni és élesíteni.

— **Adófizetők figyelmébe.** Figyelmeztetjük azon adófizetőket, kiknek ingatlanai telekkönyvileg biztosított kölcsön vagy egyéb tartozásokkal megterhelve vannak, ezt adójuk csökkentése céljából f. é. január hó 31-ig a városi adóhivatalnál annál is inkább jelentsék be, mert ezen időn túl ily nemű bevallások február hó 15-ig csak kérvény útján fogadhatnak el bizonytalan eredménnyel. Úgyszintén figyelmeztetjük az adófizetőket, hogy a f. é. I. évnegyedre való adóbeizetés már január hó 1-én esedékessé vált és a késedelmi kamat nélküli befizetésnek utolsó határnapja február hó 15-ike. A mint tapasztaltuk, az adófizetők java része mindig az utolsó napra halasztja az adóbeizetést, a mikor azután az adószedő városi tisztviselő csak a legnagyobb erőmegfeszítés mellett képes a pénzt beszélni. De magára a fizető közönségre is felette kellemetlen az, a mikor nagy tolongásban óráig kénytelen a hivatalban várakozni. Tehát mindenki a saját érdekében is cselekszik, ha az évnegyedenként előleges részletekben fizetendő adóját nem az utolsó napon, hanem már előbb fizeti be. Arra is figyelmeztetjük a közönséget, hogy a tőkekamatadó és IV. oszt. kereseti adóvállomások e hó végéig beadandók a városi adóhivatalnál annál is inkább, mivel ellenesetben a mulasztók adója hivatalból lesz megállapítva.

— **Új diszmunka! A legszebb ünnepi ajándék!** Az Erdélyereszi Kárpát-Egyesület kiadásában a Székelyföldről egy páratlan szép diszmunka jelent meg Hankó Vilmos dr. tollából. A munkát 115 szebbnél-szebb eredeti rajz disziti. A nagy alakú 22 ives mű ára nem tagoknak fizve 3 frt 50 kr, diszkötésben 5 frt, tagoknak fizve 2 frt 50 kr, diszkötésben 4 frt. Megrendelhető az Erdélyereszi Kárpát-Egyesület titkári hivatalában Kolozsvárt, (Jókai-u 11. sz.) A mű céljáról és tartalmáról a következő elő szó tájékoztat: A keleti Kárpátok tövében, égető bércek alján, él egy maroknyi, tősgyökeres magyar nép; szorgalmas, értelmes, ügyes, utánozhatlan művészethetség, száradok óta bástyája Magyarországnak, mentővara az erdélyereszi magyarságnak, e mellett erős, mint az a szikla-lánczolat, mely festői szép völgyeit, aranykalászos rónáit köríti. A nép: a székelynép, földje: a Székelyföld. A természet alkotta éles határok között ősi eredetiségében megmaradt népszokások, sajtások, nyelv, viselet a székelyben egy a magyartól sokban eltérő, annál ősbibb kis külön ország bentomását teszi az emberre. A méhkas azonban megtelt. A földmives már nem elég a népesedési proceszuszus tovább vitelére. Rajok tudnak ki keletre, délre és nyugatra. A szegény nép keletre és délre megy: Oláhországba, hogy kenyeret keressen magának és családjának. Itt azután jó részben vagy elzüllik, vagy elnemzetlenedik. Az iskolázott székelyből pap, tanító, vagy hivatalnok lesz, más megyében alapítója sok jó magyar családnak. A turista-évszak beálltával a turista-sereg felkerekedik s a választott irányhoz képest Svajczt, Tírolt, Stájerországot ugyszólván ellepí. A megszálló idegenek azután a kínálva-kínált élvezetek fejében a lakosokat a szó szoros értelmében kitarjtják; a lakosok az ezernyezer idegenek költekezésén nemcsak élnek, hanem gyarapodnak is. A Székelyföld épp ilyen tárgya lehetne az érdeklődésnek, mert — bár hegyei nem nyulnak fel az örök hó világáig — épp olyan szép és érdekes, mint azok. A székelyek az idegeneknek kiszolgálása, a természeti kincsek kiaknázása révén épen olyan állandó jövedelemhez juthatnának, mint a svájcz, tiroli és stájerországi lakosok. Ennek azonban szükségképpen való feltétele volna a Székelyföld megismeretése és megismerése. A tavasz nyitásával mozdulni kezdő emberáradat arra tart a merre érdekes látnivaló kinalkozik. A turistákkal első sorban a magyar turistákkal — meg kell ismertetni a Székelyföldet. Nem tudjuk eléggé melegen ajánlani e minden tekintetben gyönyörű és gyönyörködlető munkát, mely szép képeivel, érdekes leírásaival nagy örömet és élvezetet szerez az olvasónak.

Farsang.

A helybeli r. kath. magy. Szt. Erzsébet nőegylet ének- és zene előadással egybekötött táncmulatsága mint azt már egy régebbi számunkban jelezte folyó évi márczius hó 1-én lesz megtartva. A múlt számunkban ezen mulatságot tévedésből február 27-ikére jelezte. A mint értesülünk egy igen érdekes programnak összeállításán fáradozik a rendezőség. A többi közt előadásra kerül jelmezben a hamispénzverők

(Falschmünzer) ének, zenével körülbelül 30 műkedvelő által előadva. Humoristikus felolvasások és alkalmi tréfás énekarabok. A teljes műsort legközelebb fogjuk közölni. Felhívjuk a közönség figyelmét ezen színi- és zeneestélyre már most, a mely nemcsak a szín- hanem a zenekedvelőknek is egy igen élvezetes estét fog nyújtani.

A **vörös-keresztgyelet** helybeli választmánya által jövő hó 6-án megtartandó nagy álarczos bála javában folynak az előkészületek. Előre is jelezhetjük, hogy számosan fognak még podig igen szép, és érdekes álarczos és jelmezben megjelenni. A meghívók már szétküldettek és miután egyesek részéről panaszok merültek fel, hogy meghívót nem kaptak, a rendezőség ez uton kéri fel újból mindazokat, kik tévedésből meghívót nem kaptak volna vagy egyáltalán arra igényt tartanak hogy e végből Krausz Kálmán főrendezőhöz forduljanak. — A nagy álarczos bálon, mint azt különben már megirtuk, igen sokan fognak a környékből is részt venni. A számozott karzati jegyek mind elfogytak, pedig a rendezőség azokat tizenhárommal megtoldotta úgy, hogy most már több erkély ülésre szóló jegyet kapni nem lehet. Egyáltalán e bál Selmezbányán a farsang szenzációja lesz. A főrendező felkéri a 100 tagból álló rendezőség tagjait, hogy jövő vasárnap d. u. 3 órakor a városháza tanácstermében megtartandó rendezői gyűléshez teljes számban megjelenni sziveskedjenek.

T. CZ.

A midőn becses tudomására hozni bátorodom, hogy a Heim házban lévő Neuráth-féle régi jó hírnevű borbély és fodrász üzlet vezetését átvettem, egyúttal teljes tisztelettel kérem, hogy e vállalkozásomat nagyrabecsült pártfogásába venni kegyeskednék.

Üzletemben iparkodni fogok a legnagyobb igényeknek is megfelelni és a t. közönség teljes meglegedését kiérdemelhetni.

Bátor vagyok még b. tudomására adni, hogy havi bérletjegyeket is adok ki és hogy klvántatra egy bérletjegy szelvények használatánál, mint külön egyes esetekben házhoz is elmegyek. Még egyszer kérve nagybecsű támogatását maradok. Kiváló tisztelettel

Ifj. Markvardt József, fodrász és borbély.

Meghívás

Mély tisztelettel alulírott bátor vagyok a selmezbányai n. é. közönséget az általam a tek. várostól bérbe vett **Vigadó szálló vendéglői és kávéházi helyiségeinek február 2-án leendő megnyitásához** tisztelettel meghívni. A vendéglői üzlet terén szerzett sok évi bő tapasztalatom folytán azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a n. é. közönség legcsekélyebb kívánságának és minden igényének jó és olesó ételek és italok nyújtása, valamint a legpromtabb és legelőzékenyebb kiszolgálás által eleget tenni képes vagyok.

A megnyitáshoz Balogh László kitűnő zenekara is közre fog működni.

Mély tisztelettel kérem tehát, hogy nagyrabecsült tömeges látogatásával a „Városi Vigadó“ újbóli felvirágoztatását nekem lehetővé tenni méltóztatnék.

Kitűnő tisztelettel

Winterstein Bernát,
a vigadó bérlője.

— **A selmezi polgári dal- és zenekör** tánczal egybekötött hangversenye, mint már múlt számunkban jeleztük jövő hétfőn február 1-én lesz a Semberytaromban. A hangverseny programját a múlt számunkban közöltük s most csak azt mondhatjuk, hogy e mulatság igen látogatott és kedélyes lesz, mit már abból is következtethetni, hogy a belépti jegyek nagyon kelendők.

— **A selmezbányai cipőgyár alkalmazottai,** a létesítendő cipőgyári önképző kör javára, február hó 14-én couplet, monolog és szavaiattal egybekötött táncmulatságot rendeznek. Jegyek előre válthatók Ochtendung ur szivartózdéjében és Weinert ur rófos kereskedésében.

A béalabányai polgárok az ottani tűzoltóegylet javára e hó 31-én a Mendl-féle vendéglőben táncmulatságot rendeznek, melyen bizonyára városunkból is igen sokan fognak részt venni.

Szerkesztői azenet. Kurucz Vitéz, Ipolyság. Először is: anonim leveleket figyelembe egyáltalán nem veszünk. Másodszor az, hogy Gyerken egy borjut loptak el és hogy Tesmagon egy embert vertek meg — tessék elhinni — minket nem érdekel. De ha egyszer valódi neve kiírásával azt fogja nekünk újságotlathni hogy Ipolyságon erős mozgalom indult meg arra nézve, hogy Hont-megye székhelye Selmezbányára tétessék át, akkor — feltéve, hogy e hír valóságnak megfelelne — tárt hasábkokkal fogjuk fogadni tudósításait és rengeteg örömmel fogjuk azokat közölni.

A n. é. közönség becses tudomására vagyok bátor hozni, hogy Selmezbányán, a főtéren fekvő Wankovits-féle ház sarokboltjában egy egészen újonnan berendezett, a modern igényeknek teljesen megfelelő, a legkülönbélebb s legfinomabb hazai, francia és angol legdivatosabb szövetekkel dúsan felszerelt

szabóüzletet

nyitottam.

Azon körülmény, hogy sok éven keresztül voltam a Czemmel és Mannheim országszerte jó hírnevű örvendő nagy szabócéz társtulajdonosa és üzletvezetője, elég biztosítékot nyújthat a n. é. közönségnek arra nézve, hogy mindennemű igényét egy a szövet nyújtás, mint a szabászat terén és a tartós és divatos kivitelben kielégíteni képes leendek.

Nagyrabecsült pártfogását kérve maradok kitűnő tisztelettel

Selmezbányán 1897. január havában

Czemmel György
szabóüzlet-tulajdonos.

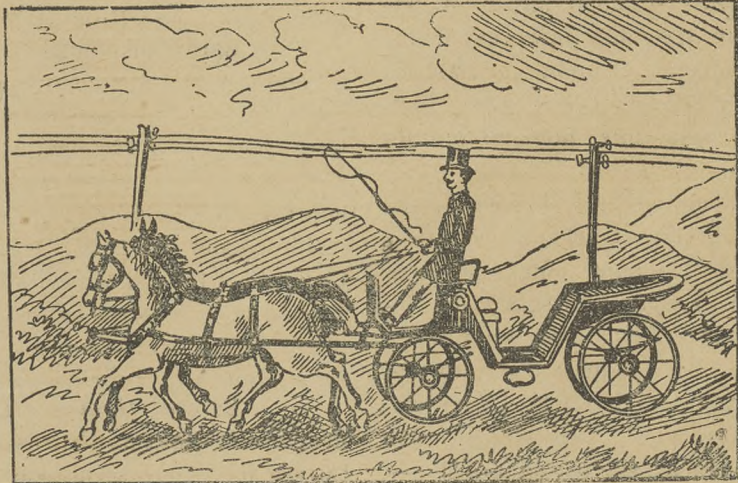
Bérkocsiüzlet eladása.

Selmezbányáról hosszab időre távozni készülőök miatt is eladni szándékom biztos jövedelmet nyújtó, virágzó bérkocsi üzletemet, melynek loállománya: 5 pár ló, a kocsik száma 10; a szánoké 5; ezekhez van 22 pár lószerszám, továbbá a zabkészlet: 800 mérő.

Hajlandó vagyok jókarban levő házamat is eladni, eset-szintén kellően fogja azt vezetni, oly szorgalommal s szakértelemmel, mint én vezettem.

Ugy a jelenre, mint a jövőre is kérem a n. é. közönség becses támogatását.

Selmezbánya.

leg 5—10 évre bérbe adni az üzlet átvévjének.

E hirdetésem kapcsán biztosítom a n. é. közönséget, hogy üzletemet, mig annak eladását lebonyolítom, épp oly pontos szolgáltatást nyújt megrendelőimnek, mint eddig, sőt még arról is gondoskodom, hogy alkalmas vevőnek adom át, a ki

ZLINSZKY ANDRÁS, bérkocsitulajdonos.